

at røre ved Beskyttelsesspørgsmaalet, og den foreslaaede Told er i nøjagtig Overensstemmelse med Resultatet af de Beregninger, der er blevet anstillet i saa Henseende. I øvrigt har jeg besvaret andre af det ærede Medlems Bemærkninger gennem de Udtalelser, jeg allerede har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente ogsaa, at man var gaaet for højt i Beskatningen af den hedvinslignende danske Frugtvin og fremhævede, at det var ikke samme Vare. Deri har han naturligvis Ret, men der er noget i Varen, som er fælles for begge Dele, og det er Alkohol, og det er den, jeg stadig tager Sigte paa, idet jeg dog naturligvis indrømmer en Præference for den danske Vare; det ligger der ogsaa i de af mig foreslaaede Bestemmelser. Maaske den Afstand er for kort, det kan man jo altid forhandle om. Men jeg vil bestemt holde paa — og det glæder mig, at jeg i saa Henseende har Støtte af det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, som jo er særlig sagkyndig paa disse Omraader —, at der maa virkelig være en Forskel paa den lette Vin og paa denne Frugtvin, der er saa stærkt tilsat med Alkohol, at det i mange Henseender bliver et maskeret Salg af Alkohol, der finder Sted.

Jeg glæder mig ogsaa over, hvad det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen udtalte om Æblecider. Nu er Finansministeriet jo bogstavelig talt blevet bombarderet med Andragender fra Frugtvinfabrikanter, Frugtavlere, ja, ogsaa fra Landboforeninger om at give denne Lettelse for Æblecider. Aldrig saa snart er Forslaget stillet, før vi hører, at det har jo aldeles ingen Betydning, det er en Vare, som ingen fornuftige Mennesker vil fabrikere, den bliver sur, og ingen vil drikke den. I den Henseende sætter jeg megen Pris paa de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem, som jo særlig har studeret disse Spørgsmaal og har studeret dem i Praksis. Hvorfor i al Verden den lette Æblevin, som jeg selv har nydt med stor Fornøjelse baade i Tyskland, Frankrig og England, skulde blive en mindre yndet Drik her, kan jeg ikke indse, og her er endelig en Anvendelse for vor Vragfrugt og nedfaldne Frugt, som virkelig kunde være til Gavn for den danske Frugtavler.

Det samme ærede Medlem ønskede nærmere Overvejelse af Spørgsmaalet om Grænsen og mente, at 12 pCts Grænsen burde forandres til 14 pCt., saaledes som

vi har for udenlandske Vine; det skal jeg være villig til at overveje. Naar 12 pCt. er sat ind, er det, fordi man mener, at den lette Frugtvin, der er Tale om, her i Landet saa godt som altid ligger under 12 pCt.

Med Hensyn til den 1,06 pCts Grænse vil jeg sige, at den er sat ind af rent praktiske Hensyn og ikke mindst for at skaane Kirsebærlikøren og stille den retfærdigere og rimeligere i Konkurrencen. Vi kender alle Heerings „Cherry Cordial“ og beslægtede Produkter, som har været gode og har givet os en ikke saa ringe Eksport, og som stadig under Udstillinger i Udlandet har faaet høj Udmærkelse. Denne Produktion undergraves ved, at Kirsebærvine, som under den tidligere alt for lave Beskatning er bragt op til et Alkoholindhold, der nærmer sig meget stærkt til Kirsebærlikørens, har haft en glubende Skattebegunstigelse, og de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, tager bl. a. ogsaa Sigte paa dette Forhold.

Jeg skal dermed takke for den gunstige Modtagelse af Forslagene og anbefale dem til velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Himmelstrup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Beskatningen af Vin.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5051; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3756).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.